

ONDERZOEK ALLES!

ONDERZOEK ALLES!

119 MINISTRIES NEDERLAND

Cover ontwerp: Marissol Gislene Jacobs – Moreira da Silva
Vertaald vanuit het Engels door Fred Jacobs en Geke van Halteren-Mager

ISBN: 9789402134261

© 2015 - 119 Ministries Nederland

De geciteerde Bijbelteksten komen voornamelijk uit de Herziene Statenvertaling. Daarnaast zijn de Nieuwe Bijbelvertaling en de Willibrordvertaling gebruikt.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Voor u ligt het eerste boek dat wordt uitgegeven door 119 Ministries Nederland. Het is een compilatie van transcripten die zijn vertaald om het video-onderwijs van onze moederorganisatie in Amerika te kunnen ondertitelen.

119 Ministries heeft het verlangen om de Waarheid van het Woord te ontdekken, te bestuderen en daarna te verkondigen onder de volken. Daarbij moedigen we aan om 'alles te onderzoeken'. Heel de Schrift is immers door God ingegeven en nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid. (2 Tim.3:16)

In dit boek behandelen we onderwerpen waar iemand die de Hebreeuwse wortels van het geloof herontdekt tegen aan kan lopen; Wat moet een volgeling van Jezus (Jesjoea) met de Sabbat? En hoe moeten we de apostelbesluiten uit Handelingen begrijpen? Wat betekent het om geënt te zijn? En gelden de oudtestamentische voedselwetten ook voor ons? Naast deze 'basics' gaan we op een aantal onderwerpen wat dieper in; hoe zit het met het verbod om vuur te maken op de Sabbat, en wie zijn nou eigenlijk de verloren schapen?

Aan de hand van maar liefst negentien studies hopen wij dat u nieuwe inzichten mag verwerven in het Eeuwige Woord van God.

Wij bidden dat u door dit onderwijs zult worden gezegend!

119 Ministries Nederland

Patrick van der Heijden

Fred Jacobs

Geke van Halteren-Mager

Inhoud

1	Hoe onderzoek je alles?.....	1
2	Houd jij van God?.....	5
3	De dag van de Sabbat.....	11
4	Handelingen 10 – Het visioen van Petrus.....	51
5	De rechtvaardige zal leven uit geloof.....	55
6	Geënt.....	59
7	De vrucht van wolven.....	71
8	Handelingen 15 - gehoorzaamheid of wetticisme.....	91
9	Kunnen we alles eten?.....	105
10	De verloren schapen.....	119
11	Erkennen of ontkennen.....	161
12	Geen vuur op de Sabbat?.....	163
13	Het zondaarsgebed.....	171
14	Verdeeld door de waarheid of verenigd in de fout.....	189
15	Hemel en aarde en de Wet van God.....	195
16	De Deuteronomium 13 test.....	205
17	Colossenzen 2.....	221
18	Letterlijk gestoord.....	229
19	Echad: De noodzaak tot eenheid.....	233

1 Hoe onderzoek je alles?

Een basisprincipe van 119 Ministries is de slogan “Onderzoek alles.”

1 Thessalonicenzen 5:21

Onderzoek alles, behoud het goede.

Waarom vinden wij van 119 Ministries dat zo'n belangrijk uitgangspunt? Omdat wij niet verantwoordelijk zijn voor wat jij gelooft! Jij alleen bent verantwoordelijk.

Als onderwijzers, zullen wij strenger geoordeeld worden in hoeverre we anderen hebben beïnvloed in hun geloof, maar uiteindelijk, ben je helemaal zelf verantwoordelijk voor wat jij gelooft. Het is vandaag de dag nogal makkelijk om te geloven of na te volgen wat een voorganger gelooft, of wat de gemeente gelooft, of wat een boek onderwijst, etc. We moedigen je aan om ONS niet te volgen. Het is ons doel om je toe te rusten zodat je zelf in staat bent om je geloof te toetsen aan het Woord van God.

Het is niet voor niets dat we elke studie afsluiten met de woorden “Onderzoek alles”.

Als wij geen geldige methode gebruiken om gedetailleerd te beslissen wat waar is, laten we onze waarheid afhangen van de mening van mensen, die daardoor natuurlijk, helemaal niet waar hoeft te zijn. Daarom willen we je wat algemene handvaten bieden om je te helpen in dit basisprincipe van het geloof.

Toets #1 Het Woord van God of De Deuteronomium 13 Test.

We hebben een studie met de titel “*De Deuteronomium 13 Test*” We hopen dat die studie een waardevolle bron is voor deze belangrijke toets. Het uitgangspunt is dat onze Schepper het Woord van God aan de mensheid gaf. Dit Woord bevat al Zijn instructies (de Torah) die gelden voor alle mensen die hun leven in overeenstemming willen brengen met hun geloof in het Woord van God, niet alleen voor Israël of de Joden (Lev 24:22). Hij gaf de instructie in Zijn Woord om er niets aan toe te voegen of er iets vanaf te doen (Deut. 4:2; 12:32). Hij zei zelfs dat elke ware profeet zal onderwijzen in overeenstemming met het Woord van God zoals dat is gegeven, omdat hij anders een valse profeet zou zijn (Deut. 13).

Dus, ons geloof kan niet in strijd zijn met deze principes die in het Woord van God zijn vastgelegd. Daarbij, omdat zonde wordt gedefinieerd als het overtreden van Gods Wet (1 Joh 3:4), en omdat we begrijpen dat onze Messias perfect en zonder zonde is geweest en zal zijn (o.a. Heb 5:9) kunnen we onze Messias er niet van beschuldigen dat Hij iets heeft toegevoegd of weggenomen van Gods Wet (Deut. 4:2; 12:32) omdat Hij anders ook één van de valse profeten zou zijn. (Deut. 13). Dit geldt ook voor Jacobus, Petrus, Paulus en elke andere schrijver van wie we een brief kunnen vinden in wat we de bijbel noemen.

Alle geschriften moeten overeenstemmen met het reeds gevestigde Woord van God. Veel tradities en Joodse interpretaties van Gods Wet kunnen niet worden gevonden in de Torah of zijn verkeerd begrepen. Het is niet moeilijk om per ongeluk iets toe te voegen of weg te nemen van de Torah. En vaak gebeurt dat zo subtiel, dat het bijna niet opvalt.

Toets #2 Tegenstelling identificatie en eliminatie

Als we tot conclusies komen waardoor Bijbelgedeelten elkaar tegenspreken, moeten we die niet accepteren. Ogenschijnlijke tegenstrijdigheden moeten we niet reduceren tot iets dat acceptabel is door ze 'Schriftuurlijke spanningen' of iets dergelijks te noemen.

Bijvoorbeeld, we kunnen niet concluderen dat de schrijver van Hebreeën leert dat de Wet van God beter is gemaakt, als we elders hebben gelezen de Wet van God al perfect wordt genoemd. (Psalm 19:8) Iets dat al perfect is, kan niet beter worden gemaakt. Dus, iets uit de brief aan de Hebreeën begrijpen we niet goed als we het vanuit dit perspectief uitleggen.

Zo kunnen we Paulus niet laten verklaren dat de Wet van God gebondenheid is, terwijl de schrijver van Psalm 119 zegt dat de Wet van God vrijheid is (Psalm 119:44-45). In feite is het langste hoofdstuk van de Bijbel, Psalm 119, enkel en alleen gewijd aan de Wet van God, en wordt bezongen hoe geweldig, perfect, wonderbaarlijk, vreugdevol en waardig de Wet van God is voor Gods volk niet voor een bepaalde tijd, maar voor eeuwig. Dat gezegd hebbende, moeten we er zeker van zijn dat onze theologie geen tegenstrijdigheden bevat. Als we tegenstrijdigheden vinden, moeten we ze met elkaar verzoenen. En dat kost tijd. De eenvoudigste oplossing lijkt soms om ze weg te doen. Sommige mensen nemen bijvoorbeeld afstand van de brieven van het Nieuwe Testament, ofwel Brit Chadasje. Dat doen ze niet omdat ze dat moeten, maar omdat ze niet in staat zijn om ogenschijnlijke tegenstrijdigheden met elkaar te verzoenen. Dus is het makkelijker om ze helemaal weg te gooien.

Wees daarom voorzichtig als je tegenstrijdigheden in je geloof tegenkomt. Het kost meestal energie en veel onderzoek om in dergelijke omstandigheden antwoorden te vinden.

Toets #3 Vergelijk bronmateriaal

Of we het nou willen toegeven of niet, er bestaan verschillen tussen vertalingen, commentaren, geschriften en manuscripten. Beperk je studie niet tot één of twee bronnen. Hoe meer informatie je gebruikt, hoe beter je in staat zult zijn om kritisch na te denken en het overzicht te krijgen over een probleem, of een acceptabel antwoord te vinden in een moeilijke kwestie.

Toets #4 Identificeer verborgen invloeden

Mensen zijn belangrijk in ons leven. Wat anderen denken wordt vaak ook belangrijk voor ons. Het gebeurt regelmatig dat we fundamentele uitgangspunten van ons geloof niet direct uit Gods Woord halen, maar overnemen van invloedrijke personen. Vraag aan jezelf waarom je gelooft wat je gelooft. Laat je overtuigen vanuit de Schrift. Vraag naar de mening van anderen, en respecteer hen, maar overweeg alles en toets het aan het Woord van God. Regelmatig zul je ontdekken dat een sterke Schriftuurlijke onderbouwing ontbreekt, of dat ze tegenstrijdigheden bevatten. Je ontdekt wellicht dat een bepaalde mening niet op overtuigende argumenten is gebaseerd. Pas op voor afleidingsmanoeuvres.

Toets #5 Gebruik Bijbelse woorden op een Bijbelse manier.

Het Woord van God bestaat toevallig uit woorden. Vanzelfsprekend betekenen woorden iets. Door verschillende vertalingen, culturele verschillen, taalkundige ontwikkelingen, metaforisch en poëtisch taalgebruik, enz. is de betekenis van woorden, en de manier waarop ze worden gebruikt, helaas niet altijd even duidelijk. Onderzoek hoe een Hebreeuws of Grieks woord elders in de Schrift wordt gebruikt. Lees elk vers en elke toepassing van een woord.

Als je het Grieks onderzoekt, onderzoek dan de Septuagint (LXX) om te ontdekken hoe de Hebreeuwse cultuur dat specifieke Griekse woord gebruikte in vergelijking met de Hebreeuwse taal. Al te makkelijk belanden we bij vreemde doctrines en ideeën als we niet eens weten hoe woorden als geest, licht, God (Elohim), enz. in de Schrift worden gedefinieerd. Regelmatig is de manier waarop een woord voor de eerste keer in de Schrift wordt gebruikt, het uitgangspunt voor de juiste interpretatie in een andere context.

Toets #6 Maffe Logica

Er zijn zoveel verschillende soorten logische drogredenen dat het onmogelijk is ze hier allemaal te bespreken. Eén van de meest absurde logische drogredenen in discussies over de Schrift is de afleidingsmanoeuvre. De afleidingsmanoeuvre wordt in discussies regelmatig toegepast, maar het is ook een logische drogredenering. Het is een afleidingsmanoeuvre, die wordt toegepast als een toehoorder een spreker van zijn a propos probeert te brengen, door een ander onderwerp in de discussie te gooien. Het is één van de meest frustrerende en effectieve tactieken die je in een discussie ziet gebeuren.

Deze tactiek wordt in het Engels 'rode haring' genoemd, een term die uit de vossenjacht komt. Er werden roodgekleurde gerookte haringen gebruikt om de honden af te leiden van de geur van hun prooi. Zoals wordt voorkomen dat een hond de vos te pakken krijgt door hem af te leiden met een rode haring, zo wordt iemand die een discussie voert ervan weerhouden zijn punt te bewijzen door hem af te leiden met een andere kwestie. Een andere logische drogreden is de beschuldiging dat iemand zich op "een hellend vlak" bevindt. Als je eenmaal op een hellend vlak bent, kan een eerste kleine stap in de verkeerde richting al grote gevolgen hebben en zelfs leiden tot onoverkomelijke dingen. Daarom moet die eerste stap niet worden genomen. Alhoewel deze tactiek erg populair is, is het in feite een beroep op kansberekening. (stel persoon x doet y, dan gebeurt z [waarschijnlijk], waardoor q gebeurt, gevolgd door w, gevolgd door e.) Logische drogredenen zijn makkelijk en komen regelmatig voor. Het zijn tevens de meest overtuigende fouten totdat de fout wordt blootgelegd.

Toets #7 Griekse valkuilen

Grieks denken en Hebreeuws denken zijn twee verschillende manieren van denken. De meerderheid van de Westerse wereld denkt als een Griek. Elke schrijver van de Bijbel sprak Hebreeuws en werd grootgebracht in een Hebreeuwse cultuur en manier van denken. Hier komen vaak problemen uit voort. Bijvoorbeeld het en/of probleem. Binnen het geloof blijven sommige discussies tot in den treuren bestaan omdat de ene partij het één zegt en de andere het ander. Beide partijen veronderstellen dat hun beide meningen niet naast elkaar kunnen bestaan zonder elkaar tegen te spreken.

Vaak worden discussies opgelost als we ontdekken dat beide partijen gelijk hebben. Dus de volgende keer dat je belandt in een en/of discussie, stel jezelf dan de vraag of beide partijen gelijk kunnen hebben, en op wat voor manier.

We hopen dat een aantal van deze tactieken voor jou van waarde mogen zijn.

2 Houd jij van God?

Mattheus 22:35-38

³⁵ En een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: ³⁶ Meester, wat is het grote gebod in de wet? ³⁷ Jezus (zijn Hebreeuwse naam is Jesjoea) zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. ³⁸ Dit is het eerste en het grote gebod.

Hou jij van God? Dit lijkt misschien een vreemde vraag, want houden we niet allemaal van God? Dat zou kunnen, maar hoe beantwoorden we deze vraag? Beantwoorden we deze vraag vanuit een bijbels perspectief op liefde of vanuit onze eigen definitie van liefde? Daar zit een verschil tussen, of niet? Dus, welke definitie gebruiken we? We zeggen vaak met onze mond dat we heel veel van God houden, maar wat is de diepere betekenis van het begrip 'liefde'? Ik durf te zeggen dat we ons vaak te veel richten op Gods liefde en Zijn genade voor ons, waardoor we soms vergeten om Hem onze liefde te laten zien. Ik durf zelfs te beweren dat velen zo bezig zijn met genade, Zijn liefde voor ons, dat het liefhebben van God op zijn minst naar de achtergrond is verschoven. En zo zou het niet moeten zijn...

1 Johannes 4:19

We houden van Hem, omdat Hij eerst van ons heeft gehouden.

Dus vanwege Zijn genade en Zijn liefde voor ons, zouden wij een diep verlangen moeten hebben om ook van Hem te houden. En dat roept de vraag op hoe we God kunnen liefhebben met heel ons hart, ziel en verstand. Dat is het eerste en grote gebod. We moeten ons diep schamen als we dat belangrijkste gebod niet goed begrijpen.

Dus hoe houden we van Hem?

Is er een praktisch antwoord op die vraag of hangt het af van onze eigenzinnige en filosofische definities van liefde? Dus, wat voor rol speelt God in het beantwoorden van de vraag hoe Hij geliefd wil worden? Als je iemand in een willekeurige kerk vraagt of hij van God houdt, is er een grote kans dat hij die vraag positief beantwoordt. Dat is het antwoord dat je verwacht...want hoe kan iemand beweren in God te geloven zonder van Hem te houden? Je hebt waarschijnlijk geleerd dat als je de bijbel werkelijk wilt begrijpen, je de bijbel zichzelf moet laten uitleggen;

Dus, om beter te begrijpen welke definitie voor “liefde” de Heere geeft, gaan we kijken naar zeven verzen uit de Schrift die door de apostel Johannes zijn geschreven – in de eerste vier is Jesjoea (of Jezus) aan het woord:

Johannes 14:15

Als u Mij lief hebt, neem dan Mijn geboden in acht.

Johannes 14:21

Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.

Johannes 14:23-24

²³ Jezus antwoordde en zei tegen hem: Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen. ²⁴ Wie Mij niet liefheeft, neemt Mijn woorden niet in acht; en het woord dat u hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

Johannes 15:10

Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf

1 Johannes 2:4-5

⁴ Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. ⁵ Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn.

1 Johannes 5:3

Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.

2 Johannes 1:6

En dit is de liefde, dat wij wandelen naar Zijn geboden. Dit is het gebod zoals u vanaf het begin gehoord hebt dat u daarin moet wandelen.

Het is nu wel duidelijk dat het liefhebben van God wordt gedefinieerd als het houden van Gods geboden. Dit rekent af met alle filosofische en eigenzinnige definities.

Als we met opzet Zijn Woord negeren of ongehoorzaam zijn, laten we daarmee zien dat we in feite niet van Hem houden, alle liefdevolle dingen die we privé en in het openbaar over Hem of tegen Hem zeggen ten spijt.

Onze gehoorzaamheid aan Zijn Woord laat onze liefde voor Hem zien. Niet onze liefdevolle woorden, goede bedoelingen en goede daden. Maar Zijn goede woorden en daden. Waarom denk je dat Jesjoea het volgende zei tegen de Farizeeën?

Marcus 7:6

Deze mensen naderen Mij met hun mond, en eren Mij met hun lippen, maar hun hart is verre van Mij.

Wat zou jij ervan vinden als jouw echtgenoot tegen jou en iedereen om je heen zou zeggen dat hij van je houdt, maar je altijd negeerde of dag na dag zijn eigen gang ging zonder rekening te houden met jouw wensen?

Wat zou je ervan vinden als hij gewoon maar deed wat goed was in zijn eigen ogen vanuit zijn eigen visie op hoe hij jou moet liefhebben.

Een dergelijke uiting van liefde zou niet veel voorstellen, of wel? Je zou weten dat hij óf liegt óf dat hij helemaal niet weet wat "liefde" betekent.

1 Johannes 2:4-5

⁴ Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. ⁵ Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn.

Eigenlijk geldt hetzelfde voor ons als we Jezus vertellen hoeveel we van Hem houden terwijl we Zijn Woord negeren of ongehoorzaam zijn aan Zijn Woord en in plaats daarvan onze eigen zin doen. Om het nog erger te maken; Satan, de tegenstander, heeft zijn voordeel gedaan met onze onwetendheid van de Bijbelse definitie van liefde.

Het lijkt bijna opzettelijke ongehoorzaamheid door algehele verwarring.

Daardoor is een erg on-Bijbelse theologie ontstaan die christenen door middel van stromingen, programma's en semi-kerkelijke organisaties ervan overtuigt dat het proclameren en gehoorzamen van Gods geboden helemaal geen "liefde" is, maar feitelijk "wetticisme".

Misschien heb je zelfs gehoord dat voorgangers Gods geboden aanhalen als een enge, onvoorwaardelijke checklist van dingen die je wel en niet mag doen. Soms wordt daarbij vermeld dat we ons moeten focussen op genade, en op Zijn liefde voor ons. Het is erg verdrietig dat het uitschakelen van de geboden in feite betekent dat we de liefde van God uitschakelen!

1 Johannes 5:3

Want dit is de liefde tot God, dat wij Zijn geboden in acht nemen; en Zijn geboden zijn geen zware last.

Ik heb heel vaak gehoord: “Maak je niet zo druk om Gods geboden, maar richt je liever op genade.” Misschien begrijp je nu beter wat ze daarmee eigenlijk zeggen, en meestal zonder dat zelf te beseffen. Denk er maar eens over na, enkel vanuit een bijbels perspectief, wat ze in feite zeggen! Ze zeggen dat we ons niet moeten richten op het liefhebben van God maar ons in plaats daarvan moeten richten op het feit dat we door God geliefd zijn.

Als je getrouwd bent, kun je je indenken hoe je echtgenoot daarop zou reageren. Genade is eenvoudigweg Gods liefde voor ons; Geen discussie. Het houden van Gods geboden is eenvoudigweg onze liefde voor Hem en voor anderen, wat we al vanuit de Schrift hebben bevestigd.

Dus de volgende keer dat iemand tegen je zegt: “Maak je niet zo druk om Gods geboden,” kan je met alle respect en bewogenheid een tegenvraag stellen: “waarom zou ik me niet bezig houden met het liefhebben van God en anderen?” Verdrietig genoeg zeggen ze met hun lippen: “Ik ben alleen geïnteresseerd in Gods liefde voor mij, en niet in het liefhebben van Hem.” Uiteraard wil niemand zulke dingen zeggen. Als je werkelijk van God wilt houden, dan houd je Gods geboden. Dat zijn niet mijn woorden, maar dat staat in de Bijbel. Er zijn ook mensen die God loven vanuit hun overtuiging dat God de Wet heeft afgeschaft. In werkelijkheid definieert God Zijn karakter en Zijn eigen hart door middel van de wet die Hij aan ons heeft gegeven, terwijl sommigen Hem ervoor prijzen dat Hij dat zou hebben afgeschaft. Terwijl de Wet juist het beeld is waarop wij moeten gaan lijken. Het volgen van Gods wil is het navolgen van Zijn eigen hart.

Handelingen 13:22

En nadat Hij hem had afgezet, verwekte Hij David voor hen tot koning; Hij gaf ook getuigenis van hem met de woorden: Ik heb David, de zoon van Isai, gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil.

Wil je oprecht weten wat het betekent om Gods hart te leren kennen? Wil je zelf leven naar Gods hart? Dan wil ik je aanraden om datgene te lezen wat David in Psalm 119 schreef. Het is een lang hoofdstuk, in feite het langste hoofdstuk van de hele Bijbel. Het is volledig toegewijd aan het liefhebben van God, door middel van Zijn Wet. Psalm 119 lijkt in de verste verte niet op iets dat over het algemeen vanaf de preekstoel tot je is gekomen.

Het is treurig dat als gevolg daarvan de huidige kerk niet al te veel David's voortbrengt.

Dus als het grootste gebod is om God lief te hebben met ons hele hart, ziel en verstand en het houden van God vanuit de Bijbel wordt gedefinieerd als het onderhouden van al Gods geboden, dan blijft er maar een ding over om te zeggen:

Prediker 12:13

De slotsom van al wat door u gehoord is, is dit: Vrees God, en houd u aan Zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen.

3 De dag van de Sabbat

Exodus 20:8

Gedenk de Sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de Sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavine, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de Sabbatdag, en heiligde die.

De Sabbat: Het is interessant om op te merken dat het de enige dag van de week is, waar de Vader een naam aan heeft gegeven: Sabbat. Maar hoe moeten we de Sabbat onderhouden? En is dit gebod eigenlijk nog wel van toepassing? Laten we beginnen met deze ene vraag: Is de Sabbat vandaag de dag nog van toepassing?

Velen geloven, en houden zich eraan vast, dat de Sabbat werd veranderd in de zondag. Voor velen is het een essentieel onderwerp. Laten we daarom de Schrift onderzoeken, en kijken wat we daarin vinden. We moeten niet vergeten dat de mensen uit Beréa alles wat Paulus zei toetsten, aan de hand van de Schriften.

Handelingen 17:11

De Joden in Berea waren welwillender dan die in Tessalonica, want ze luisterden vol belangstelling naar de verkondiging van het evangelie en bestudeerden dagelijks de Schriften om te zien of het inderdaad waar was wat er werd gezegd.

We zien dus dat alles wat Paulus zei in overeenstemming moest zijn met de Schriften. Als er in het Nieuwe Testament over 'de Schriften' wordt gesproken, gaat het om het Oude Testament. Dus moet alles in het Nieuwe Testament in overeenstemming zijn met wat in het Oude Testament is geschreven. Het Oude Testament was dus de basis waarop het Nieuwe Testament werd geschreven. De verzen die velen aanhalen ten aanzien van de Sabbat, staan in Handelingen, in de hoofdstukken 13, 16 en 17 en verwijzen allemaal naar de eigenlijke Sabbat, de zevende dag van de week. In Handelingen 20:7 staat echter een vers dat velen gebruiken om de zondag als de 'nieuwe sabbat' te rechtvaardigen.

Laten we dat vers gaan onderzoeken. Om de context te begrijpen, zullen we ook het vers dat ervoor staat lezen. Op die manier krijgen we een helder beeld van wat er aan de hand is.

Handelingen 20:6-7

⁶ Wijzelf voeren na het feest van het Ongedesemde brood weg uit Filippi en kwamen vijf dagen later eveneens in Troas aan, waar we zeven dagen doorbrachten. ⁷ Op de eerste dag van de week kwamen we bijeen voor het breken van het brood. Paulus, die van plan was om de volgende dag verder te reizen, hield een toespraak voor de leerlingen die tot midden in de nacht duurde.

In vers 7 staat dat de apostelen op de eerste dag van de week samen waren gekomen. Velen menen op grond van deze tekst dat de Sabbat vanaf dat moment op de eerste dag van de week viel. Omdat dit vers wordt gebruikt om de zondag als nieuwe sabbat te verantwoorden, zullen we dit vers eerst in het Grieks gaan lezen. Er staat: 'Mia ton sabbaton'. Het Griekse woord 'mia' betekent één, niet eerste. Het Griekse woord 'protos' betekent 'eerste'. Dat woord komt in deze tekst niet voor. We kunnen niet zeggen dat er iets staat, wat er eigenlijk niet staat. Het zou eigenlijk moeten worden vertaald met 'één van de Sabbatten' (meervoud), en niet 'eerste dag van de week' (enkelvoud). Dit is een grote vertaal fout die als waarheid is aangenomen door de kerk.

Maar wat betekent 'één van de Sabbatten' eigenlijk? Om dit te kunnen begrijpen is het lezen van het voorafgaande vers essentieel. In vers 6 wordt er gesproken over het 'feest van ongedesemd brood'. Tenzij je de feestdagen die God ons heeft gegeven kent, lees je er makkelijk over heen. Dus waarom is het benoemen van deze feestdag zo belangrijk?

Leviticus 23:4-6

⁴ Dit zijn de hoogtijdagen van de HEER, die je als heilige dagen samen moet vieren, elk op de aangewezen tijd. ⁵ Op de veertiende dag van de eerste maand wordt ter ere van de HEER het Pesach offer bereid, in de avondschemer. ⁶ En op de vijftiende dag van die maand begint ter ere van de HEER het feest van het Ongedesemde brood: zeven dagen lang moeten jullie dan ongedesemd brood eten."

Dan verder met vers 15:

¹⁵ Vanaf die dag na de Sabbat, vanaf de dag dat de schoof omhoog gegeven is, moeten zeven volle weken worden afgeteld, tot de dag na de zevende Sabbat.

Vijftig dagen moeten jullie aftellen, en dan moeten jullie de HEER een graanoffer aanbieden.

In Handelingen 20:6 lezen we dat het Feest van ongedesemd brood wordt genoemd. Wat waren ze dus aan het doen in vers 7? Ze waren de Sabbatweken aan het tellen. Ze waren op een van de Sabbatten in hun telling. Waarom wilde de HEER dat er zeven Sabbatten, of weken, werden geteld. Omdat op de dag na de zevende Sabbat Sjavoe'ot valt, het feest dat wij kennen bij de Griekse naam 'Pinksteren'. Dat is de reden dat de Pinksterdag altijd vijftig dagen na de opstanding van Christus valt. Wat is er zo belangrijk aan de Pinksterdag? Natuurlijk zal elke christelijke gelovige verwijzen naar het Pinksterfeest uit Handelingen 2. En dat klopt! Maar, is dat alles? Als dat alles was, waarom zouden er Joden uit alle omliggende gebieden in Jeruzalem zijn, op die specifieke dag, in Handelingen 2? Zouden ze zich houden aan het gebod van de HEER zoals we dat in Leviticus 23 kunnen lezen? Dat deden ze inderdaad.

Maar wat was er voor de HEER zo bijzonder aan die dag voordat het verhaal uit Handelingen 2 plaatsvond? Wat betekende die dag? Het is dezelfde dag waarop Mozes de wet van God meebracht vanaf de Sinai. De dag dat de Wet aan het volk werd gegeven, was dus dezelfde dag als waarop de Geest aan de mensen werd gegeven, en de Wet in de harten van de mensen werd geschreven.

In Handelingen 20 waren ze de Sabbat aan het houden als dé Sabbat en niet als eerste dag van de week zoals velen ons willen doen geloven. Op basis van het oorspronkelijke Grieks, en wat we uit de geschiedenis weten en wat God van ons vraagt, staat het er niet. Dit staat tevens in verband met een ander gedeelte dat we kunnen vinden in 1 Corinthiërs 16:

1 Corinthiërs 16:2-3

² .. laat ieder van u elke eerste dag van de week naar vermogen iets opzijleggen. Dan hoeft er bij mijn komst geen geld meer te worden ingezameld. ³ Wanneer ik eenmaal bij u ben, zal ik degenen die u hebt uitgekozen om de gaven te overhandigen, met aanbevelingsbrieven naar Jeruzalem laten gaan.

De woordkeuze die we hier vinden in het Grieks lijkt erg veel op die in Handelingen 20. Het verhaal in 1 Corinthiërs heeft een parallel omdat het ook gaat over het inzamelen van een offer met Pinksteren, of Sjavoe'ot op z'n Hebreeuws. Hoe weten we dat? Laten we het volgende ermee vergelijken;

Deuteronomium 16:16

Driemaal per jaar moeten alle mannen dus voor de HEER, uw God, verschijnen op de plaats die hij zal kiezen: voor het feest van het Ongedesemde brood, het Wekenfeest en het Loofhuttenfeest. Ze mogen daar niet met lege handen komen;

Het werd ook Wekenfeest genoemd, vanwege het tellen van de weken. Paulus gaf ze instructies aan de hand van het gebod dat al was gegeven in het Oude Testament. De kerk mist vandaag de dag zoveel, omdat het Oude Testament enkel wordt gezien als 'mooie verhalen om van te leren'. en niet als de basis waarop het Nieuwe Testament werd geschreven. Er zijn er ook personen die verwijzen naar Galaten 4.

Galaten 4:8-10

⁸ Maar destijds, toen u God niet kende, diende u hen die van nature geen goden zijn ⁹ en nu u God kent, ja wat meer is, door God gekend bent, hoe kunt u weer terugkeren naar de zwakke en arme grondbeginselen, die u weer van voren af aan wilt dienen? ¹⁰ U houdt zich aan dagen, maanden, tijden en jaren.

In vers 10 wordt niet gesproken over de Sabbat, of over de feesten van God. Hoe weten we dat? Dit waren heidenen die Gods wegen nooit hadden onderhouden. In vers 8 stond namelijk geschreven dat ze God vroeger niet kenden.

Laten we nu naar vers 9 kijken; Er staat dat ze terug keren. Naar wat? Naar hun heidense feesten. Iemand die zich niet aan Gods Wetten hield kan niet terug keren naar het houden van Gods Wetten, omdat hij die wegen nooit had bewandeld. In vers 8 zien we duidelijk dat ze andere goden hadden gediend. Ze gebruikten de Wet als een 'checklist'. Op het moment dat ze aan hun 'verplichtingen' aan God hadden voldaan gingen ze weer verder met de dingen die ze hadden gedaan voordat ze tot geloof waren gekomen; hun heidense gebruiken. Er was een soort van 'eens gered, altijd gered' -perspectief. Ze geloofden dat, nadat ze hun verplichtingen tegenover God hadden voldaan, ze verder konden gaan met hun eigen gebruiken.

Het probleem van de Galaten was dat ze van de wal in de sloot terecht waren gekomen. Ze probeerden door het onderhouden van regels uit de Wet van God, gered te worden. Ze volgden daarmee het principe van iets doen om te worden gered. Datzelfde principe kwam ook in hun heidense godsdienst voor. Het principe om iets te moeten doen, om hun redding te verdienen. De Galaten probeerden dus om te worden gered door de Wet. Dat is echter onmogelijk.

Niemand kan worden gered door de Wet te houden. Begrijp dat alsjeblieft goed; Niemand kan worden gered door zich aan de Wet te houden. Je houdt je niet aan de Wet om te worden gered, maar omdat je bent gered. Het gehoorzamen van de Wet is de vrucht van je redding niet de reden voor je redding. Laten we eens verder kijken in Galaten.

Galaten 5:4

U die door de Wet gerechtvaardigd wilt worden, u bent van Christus losgeraakt, en daarmee bent u uit de genade gevallen.

Niemand kan door zijn werken worden gered. We worden gered, en onze werken zijn een bewijs van onze redding. Maar, door de werken word je niet gered. Er is geen behoud in het houden van de Wet. Dat betekent het volgende: Het houden van de Wet kan je niet verlossen. Dat kan alleen Christus. Echter, als we bij Christus horen streven we naar gehoorzaamheid aan de Wet, zoals Christus ons heeft voorgeleefd. In 1 Johannes staat daarover het volgende:

1 Johannes 2:6

Wie zegt in hem te blijven, behoort in de voetsporen van Jezus te treden.

Anderen verwijzen naar Rom.14:5 en zeggen dat het niet langer nodig is om de Sabbat te onderhouden. Dit vers moet samen met vers 6 worden gelezen, om de context te kunnen begrijpen. Het gaat over vasten. Sommigen vonden dat vasten op de ene dag van grotere waarde was dan op de andere dag en anderen geloofden dat het niet uitmaakte op welke dag je vastte.

Romeinen 14:5-6

De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn. Wie de dag in ere houdt, houdt hem in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt hem niet in ere voor de Heere. Wie eet, eet voor de Heere, want hij dankt God. En wie niet eet, eet niet voor de Heere, en ook hij dankt God

Het onderwerp van vers 5 en 6 is eten in het algemeen. Er wordt vaak aangenomen dat het hier gaat om de voedselwetten die in de Wet worden beschreven. Dit gaan wij verder behandelen in de hoofdstukken 'Handelingen 10 - het visioen van Petrus' en 'Kunnen we alles eten?' Maar hoe kan iemand zeggen dat er in dit vers, of in welk vers dan ook, wordt gezegd dat je de Sabbat niet meer hoeft te onderhouden? Het woord 'Sabbat' wordt in deze tekst helemaal niet genoemd!

Sterker nog waar in de bijbel wordt gezegd dat we de Sabbat niet meer hoeven te houden? Waar zegt God: "Je hoeft mijn Sabbat niet meer te onderhouden"? Waar kan die instructie worden gevonden? Nergens! Bijna alle verzen die mensen gebruiken om hun geloof dat de Sabbat er niet meer toe doet te ondersteunen, zijn woorden van Paulus.

Laten we niet vergeten, zoals ook in het begin van dit onderwijs al werd gezegd, dat alles wat Paulus zei in overeenstemming moest zijn met het Oude Testament, de Tenach. Want dat was het woord waaraan de mensen uit Berea de woorden van Paulus toetsten. Moeten we dan zeggen dat Paulus woorden in strijd zijn met het Oude Testament? Of dat de woorden van Paulus zijn verdraaid in de loop der eeuwen? Laten we 2 Petrus 3:15 er naast leggen:

2 Petrus 3:15-17

¹⁵ Bedenk dat het geduld van onze Heer uw redding is. Dat heeft ook onze geliefde broeder Paulus u geschreven met de wijsheid die hem is geschonken. ¹⁶ Hij schrijft dit overigens in alle brieven waarin hij dit onderwerp ter sprake brengt. Daarin staat een en ander dat moeilijk te begrijpen is en dat door onwetende en onstandvastige mensen, wordt verdraaid; dat doen ze trouwens ook met de overige geschriften, tot hun eigen ondergang. ¹⁷ "Geliefde broeders en zusters, u weet van tevoren wat er gaat komen. Wees daarom op uw hoede en laat u niet meeslepen op de dwaalwegen van wettelozen. Laat uw standvastigheid niet varen.

Als we dieper op dit materiaal ingaan, vergeet dan niet dat Paulus nooit tegen het woord van God ingaat, maar we zullen zien dat zijn woorden verdraaid zijn door de erfenis van wetteloze mensen. Zie hoofdstuk 'De verdraaide woorden van Paulus'. Er zijn ook mensen die verwijzen naar Colossenzen 2 om aan te tonen dat het elke dag Sabbat is.

Colossenzen 2:16

Laat dus niemand u veroordelen inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de Sabbatten. Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Velen gebruiken deze tekst om aan te tonen dat niemand je kan veroordelen omdat je de Sabbat niet op zaterdag houdt. Het gaat nu alleen nog maar om het volgen van Christus.

In dit vers gaat het er echter om dat Paulus de gelovigen aanmoedigt om zich niet te laten veroordelen omdat ze de dag onderhouden, die in de Wet van God wordt voorgeschreven. We moeten niet vergeten dat Paulus even daarvoor het volgende zegt:

Colossenzen 2:8

Wees op uw hoede en laat u niet meeslepen door holle en misleidende theorieën die op menselijke tradities zijn gebaseerd en zich richten op de machten van de wereld en niet op Christus

De instructies van de HEER komen niet eens in de buurt van 'holle en misleidende theorieën' die afhankelijk zijn van menselijke tradities en de basisprincipes van deze wereld. Vergelijk op dezelfde manier de woorden die hij spreekt in vers 20-22:

Colossenzen 2:20-22

²⁰ Als u met Christus dood bent voor de machten van de wereld,

merk op dat hij het hier niet heeft over de basisprincipes van God

...waarom laat u zich dan geboden opleggen alsof u nog in de wereld leeft? ²¹ Raak dit niet aan, proef dat niet, blij daarvan af' ²² het zijn menselijke voorschriften en principes over zaken die door het gebruik vergaan.

Als we het verhaal in context lezen, komen we er achter dat er gnostici zijn die de doctrines van de Colossenzen proberen te vervuilen. De gnostici leidden de Colossenzen weg van datgene wat Paulus hun had geleerd, en in uitvoering bracht; de Wet van God. Het doen van 'bijbel dingen' op de 'bijbelse manier'. Ze maakten zelf geboden die te maken hadden met vleeselijke pleziertje, verwaarloosden hun lichaam, etc. 'Raak dit niet aan, proef dat niet, blij daarvan af', dergelijke dingen. De feesten van de HEER waren een groot probleem voor de gnostici, omdat eten dan centraal stond, daarom worden het juist 'feesten' genoemd. Het waren partijtjes, zo je wil.

De gnostici aanbaden engelen en streefden naar onontdekte wijsheid. Ze haatten Gods feesten, omdat ze vonden dat alle fysieke zaken waaronder voedsel, slecht waren. De conclusie is dan ook, dat de gnostici aan de Colossenzen vertelden dat ze de Feesten niet moesten vieren. Dat is de reden dat Paulus zei dat ze zich niet moesten laten veroordelen als ze ze wél hielden.

Het is misschien goed om voor jezelf een korte studie te houden naar de gnostici. Je zult verbaasd staan wat je zult ontdekken! In sommige Bijbels staan zelfs kanttekeningen die uitweiden over de gnostici (bijvoorbeeld in de Zondervan Life Application Bible)

Paulus was fel gekant tegen de gnostici en hun tradities. Die tradities gingen duidelijk in tegen de Wet van God en tegen wat Christus aan het kruis deed, op elke mogelijk manier. Paulus zegt dan ook dat deze voorschriften en doctrines voortkomen uit het brein van mensen, en niet uit God. Hij laat ons weten dat dit niets met Gods Wet te maken heeft, maar met menselijke tradities. Begrijp alsjeblieft goed dat de Wet geen menselijke inzettingen en tradities bevat. De Wet bevat Gods geboden. Het zijn Zijn instructies voor ons waarin Hij ons voorschrijft hoe we moeten leven.

De bemoediging in vers 16 gaat over de gehoorzaamheid aan gevestigde gebruiken uit de Wet. Kijk nog eens naar vers 17. Er staat niet dat die gebruiken in Christus zijn weggedaan. Er staat dat het schaduwen zijn van de dingen die nog komen. Dat ze moeten worden gehouden, omdat ze ons herinneren aan de dingen die nog moeten gebeuren.

Overweeg het volgende. De lentefeesten zoals Pascha, Eerstelingen, Ongezuurde Broden, en Pinksteren zijn heilige dagen die dingen uit het verleden vertellen. Die heilige dagen wezen profetisch enkel en alleen vooruit naar Christus. En nu wijzen ze terug naar Hem als een herinnering aan Hem en aan alles wat Hij heeft gedaan. Paulus benoemt de feesten, de nieuwe maansvieringen en de Sabbat ook als profetische wegwijzers. Hij verwijst naar de Feesten die in de herfst vallen. Bazuinendag, Grote Verzoendag en het Loofhuttenfeest. De Nieuwe Maansviering is Bazuinendag. Het is de enige heilige dag die God aan ons gegeven heeft, die op een Nieuwe Maan valt. Het wijst vooruit naar de dag dat Christus zal terugkomen. Hij noemt ook de Sabbat. Waar is de Sabbat een voorafschaduw van? Het wijst vooruit naar het Duizendjarig Vrederijk. Voor hen die hier nog nooit van hebben gehoord, zal ik het kort uitleggen door een aantal voorbeelden te geven; Een vers waar vaak naar wordt verwezen staat in 2 Petrus 3:8:

2 Petrus 3:8

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.